

samtlige Haver, kunde Bestyrelsen fordele dem paa de enkelte Haver saaledes, at den samlede Sum kom ud. Saaledes ere vi komne til de Størrelser, som ere nævnte under Nr. 4, og hvorved vi have tænkt os at kunne holde Havevæsenets Udgifter indenfor snevrere Grændser. Der er vel visse Udgifter, som vi ikke troe kunne normeres, men med Hensyn til dem maatte det være Bestyrelsens Pligt ved hvert Aars Finantslov at oplyse og godtgjøre Nødvendigheden deraf, inden de bringes i Forflag. Der er ogsaa enkelte andre Udgifter, f. Ex. Communaludgifter, hvorfor der ikke vil kunne gives nogen Bestemmelse i Loven, da disse Udgifter ikke afhænge af Rigsdagens Bestemmelser, men af de communale Raad. Forslaget under Nr. 5 er en Følge af Udvalgets tidligere Indstilling, hvorved Gartneren ved Frugtrøghaven selv maatte sørge for Udgifter ved Haven, da han skal have Indtægt af Frugten, og det altsaa er i hans Interesse, at den ikke bliver borttagen, og forsaavidt en Opsynsmand skulde behøves til at have Tilsyn med Træplantningen, vil Gartneren ogsaa have at udføre disse Forretninger, som ikke ere større, end at de meget godt kunne bestrides af denne.

Tillæg: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det henhører til Finantsloven at afgjøre, hvormegent aarligt skal bevilges til Haverne, og det har naturligtvis ogsaa været Meningen af Lovudkastet, at de Indtægter, der indkomme ved Hugst eller paa anden Maade af Haverne, skulde fradrages fra det Budget, der aarligt maa udkaftes for Haverne, og jeg for mit Bedkommende anseer det for mindre rigtig at indføre saadanne Bestemmelser i en speciel Lov, og antager, at det bør forbeholdes Finantsloven.

Tscherning: Den Maade, som her er fulgt i dette Forslag, at fastsætte et vist Antal Arbejdsdage, er aabenbart at gribe ind i Finantsloven og at gjøre det umuligt for Finantsloven at regulere de aarlige Udgifter. Arbejdsdagens Størrelse, deres Værdi kender man ikke, og den maa man, efter Forslaget, underkaste sig, enten den er større eller lavere. Jeg troer derfor, vi skulle stemme herimod, thi det vil ikke være heldigt, om vi ved Løve af

den Art kom til at skabe vedvarende Finantslove.

Ordføreren: Naar det er sagt, at det er Hensigten, at samtlige Havers Indtægter skulde behandles paa samme Maade, som i § 4 er sagt om visse andre Indtægter, havde det til Opnaaelsen af denne Hensigt været nødvendigt, at samtlige Indtægter vare opførte i Paragraphen, hvilket ikke er skeet, saa at Udvalget har troet, at der sigtedes til en særlig Maade at anvende de ved Haven faldende Indtægter til Bedste for Haven og ikke at opføre dem som Indtægt paa Finantsloven. Det er herimod, man har troet at maatte værgesig. Det er vist, at man, ved at fastsætte saadanne Udgifters Anvendelse ved en særlig Lov, tager Noget væk fra Finantsloven; men det er det Samme, som man gjør ved enhver anden Organisationslov med Hensyn til Regjeringsanliggender, eller hvilke som helst andre Anliggender, for hvilke man giver en særlig Lov. Man kan ogsaa derved have det Formaal at forforte Discussionen over Finantsloven, og i dette Diemed kunde det synes hensigtsmæssigt. Vil man derimod hellere hvert Aar discutere Udgifterne ved Finantsloven, da er denne Sags Omfang jo af saa ringe Betydning, at der ikke kan være stor Opfordring til, med Iver at fastholde dette Punkt. Vi have kun meent, at det vilde være til gjensidig Lettelse for Regjeringen og for Thinget, og at det ogsaa vilde være godt for Havernes Bestyrelse, om man een Gang for alle havde det Grundlag, som skulde finde Sted med Hensyn til Haverne, og at man derved undgaaer de aarlige Discussioner, hvilke bestandigt maae være af samme Indhold; thi, naar der i Loven staaer, at de og de Haver skulle vedligeholdes, saa vil Arbejdet i Haverne følge som en Conseqvents deraf, og det vil ikke nytte Meget, at man i Finantsloven hvert Aar forhandler, hvormegent man vil udrette deraf hvert Aar; men man kan ligesaa godt een Gang for alle udtale, hvad der behøves til Vedligeholdelsen af disse Haver.

Tscherning: Alle disse Grunde kunne anvendes paa alle Poster i Finantsloven; man kan nemlig om dem alle sige: „det er bedre at ansætte Udgifterne een Gang for alle, saa spæ-